

Aar efter Aar? Det er den højtærede Landbrugsminister. Han ryster paa Hovedet? Han har da aldrig villet give dem noget.

Jeg kunde nævne et tredje Spørgsmaal: Rejseunderstøttelse til Fiskere. Det var Socialdemokraterne, der bragte denne Sag frem, og efter megen Modstand lykkedes det at faa den ind paa Finansloven, først med 1,000 Kr., senere forhøjet og nu med 3,000 Kr. Men den højtærede Minister gjorde al den Modstand, han var i Stand til.

Jeg mener derfor, man har Ret til at sige, at han har stillet sig vrangvillig overfor disse Spørgsmaal. Og med Hensyn til det at ligge under Bordet synes jeg, at den Udgang, Finanslovens tredje Behandling faar for Ministeren, hvor hans Nej bliver til et Ja, hvor han maa bøje sig for Husmændenes Krav, er en saadan, at han ikke skal tale om, at nogen ligger under Bordet; han ligger saa langt nede, som nogen kan.

Saa kommer nu det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) og skal selvfølgelig virke aldeles sønderknusende paa mig med sine Spørgsmaal. Han spurgte, hvad der forstodes ved Hededyrkere. Skulde det virkelig være nødvendigt at forklare det her i Salen? Vi kende dog vel alle Heden og vide, hvad det er at dyrke Hede. Jeg kan ikke se, at det kan være nødvendigt at forklare det. Jeg skulde ikke have noget imod, om man støttede al Hededyrkning, for jeg anser det for en Skam for vort Folk, at vi lade omtrent 50 Kvadratmile af vort Land ligge øde og udyrkede hen. Det er ingen Ære for os, som rose os af, at vort Landbrug staar saa højt, at vi lade saa store Strækninger Hede og Kliitter ligge øde og udyrkede hen. At de unge Folk paa Heden vandre ud og gaa over og dyrke Amerikas Prærier, medens de, om vi gave dem passende Hjælp og Støtte, kunde blive hjemme og dyrke vore egne Prærier, det er ingen Ære for os. Der er ingen Grund til at svare paa det Spørgsmaal, hvad Hededyrkere ere, for det er noget, ethvert Barn i dette Land ved.

Saa synes jeg ogsaa det ærede Medlem spurgte: Hvad forstaas der ved en Kommunalbestyrelse? Ja, er det nødvendigt at forklare det ærede Medlem det? (Anders Nielsen: I denne Forbindelse). Jeg synes, at det forstaas i denne Forbindelse paa samme Maade som i al anden Forbindelse. Det maa selvfølgelig være en Kommunalbestyrelse, som kender den

vedkommende, altsaa Kommunalbestyrelsen for den Kommune, hvori han bor. Det kan dog neppe være andet end en Vittighed, skulle vi sige en daarlig Vittighed, af det ærede Medlem, naar han mener, at en Mand fra Jylland skulde komme over og bede Københavns Kommunalbestyrelse om at give ham en anbefaling eller indstille ham. Det maa være en daarlig Spøg af det ærede Medlem, naar han kommer med det. Der kan her ikke være nogen Tvivl, det er selvfølgelig den Kommunalbestyrelse, som styrer og leder den Kommune, hvori den vedkommende bor.

Saa ved det ærede Medlem heller ikke, hvad man forstaar ved „Bemyndigelse“. Det undrer mig, at han har siddet her i Rigsdagen en hel Række Aar og ikke ved, at det er den almindelige Sprogbrug, som anvendes i saadanne Tilfælde som dette. Det er jo noget, som indføres paa Finansloven hvert Øjeblik, at en Minister „bemyndiges“ til et eller andet. Det er det her i Landet brugelige Lovsprog, og det skulde det dog ikke være nødvendigt at forklare det ærede Medlem.

Endelig vilde det ærede Medlem have Navnene at vide — jeg tror, det var 110 Navne, vistnok 74 fra et Herred og 36 fra et andet. Ja, naar det ærede Medlem saa gerne vil kende disse Navne, har jeg ingen Grund til at forholde ham dem, men at jeg skulde læse dem op her i Tinget, er vel ikke det ærede Medlems Ønske. Han kan godt laane Brevene. Han faar saamænd tidsnok Navnene at kende, men jeg skal saa gerne sige ham, hvem det er, thi det kunde maaske være godt, om han forberedte sig lidt, til han kom derover.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har en meget stor Evne til at stille en Sag paa Hovedet. Han nævnede adskillige Ting, som vise denne store Evne hos ham. For det første nævnede han, at jeg havde kæmpet saa stærkt som nogen for, at Husmandsforeningerne ikke skulde have større Tilskud. Det virkelige Forhold er — og det ved det ærede Medlem godt, naar han vil tænke sig om —, at første Gang Husmandsforeningerne fik et Tilskud paa 3000 Kr., var det paa mit Forslag. Da de fik forhøjet dette Beløb til 6000 Kr., var det efter mit Forslag. Da de fik det forhøjet til 8000 Kr., var det ligeledes efter mit Forslag, og endelig var det ogsaa paa mit Forslag paa Finansloven for i Aar, at vi